
Kristendom og Krig: Kaj Munks Svar

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kristendom og Krig: Kaj Munks Svar

4

Kristendom og Krig: Kaj Munks Svar

Kristendom og Krig: Kaj Munks Svar

Kristendom og Krig.

Kaj Munks Svar.

Inden jeg giver et Svar paa ovenstaaende Betragtninger af Provst Hans Koch, vil jeg gerne forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke hedder Pastor til Fornavn, samt bede Provsten tilgive mig, at jeg ikke skriver mine Artikler kedelige; det falder mig saa vanskeligt.

Præsten lægger ud med at ytre Mistanke om, at jeg anser ham for en komisk Person. Var Mistanken begrundet, er det heldigt, at det senere i Artiklen oplyses, at jeg i hans Øjne er komisk; derved er jo den Ligelighed tilvejebragt, som han finder nødvendig, for at Forhandling kan ske.

Det glæder mig, at Provsten er paa Vej til at opgive at klare Spørgsmaalet om Japans Fødselsoverskud; men jeg forstaar ikke, hvad der menes med Tysklands Skæbne, om det er Skæbne i gammelgræsk Betydning, og om nogen ved, hvordan den Skæbne arter sig med Tiden; thi om Facit ved vi dog intet nu, da vi sidder midt i Regnestykket. Udtalelsen af Bernardi viser ikke, at denne Mand vilde Krigen, men at han mente, han maatte den.

Som Søn af det Folk, der sin hele Historie igennem Gang paa Gang var velsignet med Krigenes Forbandelser, var Jesus ingen Agitator for Anæmi. Skød Blodet ham til Kinderne, kunde han, den sagtmodige, godt gribe til Knutten, ligegyldigt hvor megen Lidelse han derved voldte andre; og hans Forkyndelse var da ogsaa saa ophidsende overfor Landets Modeparti, at det meget rigtigt endte med Blodsudgydelse. Til andre Tider hed det: ”Stik dit Sværd i Balgen, Simon Peter.” Der var ingen stærknet Regel om Guds Vilje i disse Sager; Bestemmelsen blev truffet i hvert Tilfælde for sig.

Provsten synes ikke at have faaet fat paa noget af den Gaade, at ogsaa Djævelen har en Plads i Guds Husholdning. Endvidere lader det til, at Provst Koch anser Mord, Tyveri, Hor for særlig frygtelige Synder. Det er de næppe. Jeg skulde tro, at Kaffesladder, ond og giftig Klaffer f. Eks. er Gud meget mere ubehagelig end et lille ærligt, rask Mord. Fredens Synd staar sikkert fuldtud Maal med Krigenes, lægger bare Hovedet paa Skraa og ser dydig ud af Øjnene; det gør den ikke elskeligere. Og det maa dog staa fast: Gud dømmes ikke efter de ydre Gerninger, men efter hvad der ligger bag dem. Og Krigen kan ikke kalde noget frem i Hjerterne, som ikke laa i Lur der under Freden.

Nej, det er løs Tale for en Præst at fare med at sige til en værnepligtig: ”Det er Guds Vilje, at du nægter at gaa i Felten. Og lyder der en Stemme i dit Bryst: du bør gaa! saa er det Djævelens Stemme.”

Der har været mange Krigskarle i Tidens Løb, der var efter Guds Hjerte! Bild mig ikke andet ind. Der var Guttermænd mellem de gamle Korsfarere, naar de stak Tyrkerne i Maven for Kristi Skyld. Han var ogsaa god nok, Biskop Absalon, naar han holdt Gæsteforelæsninger paa Rygen om Svantevit. Han var en nobel Gudsmænd, det var Gustav Adolf. Og hvor havde der været Brug for nogle gævne kristne Slagsbrødre i vor Tid, dengang da Rædslerne blev sluppet løs over Armenierne. Nej, det er løs Tale, at overalt og til enhver

Tid er Lammefromheden Guds Løsen, og den bliver ikke fastere af, at nogle Opviglere af dem, der altid skal kapre sig en Sag at være i Vinden for og blive bemærket ved, faar en Del varmhjertede og hedhovedede Upraktikere med til at lave Postyr.

Hvad mon de selv vilde gøre, om det brød løs? Hvem aner det? Hvem tør give sig selv Lov til at spaa? Det kom jo da ogsaa meget an paa, hvordan det kom. Maaske vilde man løbe raadløs rundt og hverken vide ud eller ind. Maaske vilde man vide klart: Nej, ikke dette - og saa i Jesu Navn lade sig slæbe til Muren. Men maaske kom det ogsaa saadan, at man kunde sige det sikkert: "I Guds Navn, her er jeg med", og melde sig som Feltpræst og læse op for Kammeraterne af den Tale, som i en højspændt Time blev holdt af den Kirkeafdelings Fader, der giver ogsaa Provst Koch hans Levebrød: "Derfor, kære, her skal I befri, redde, hjælpe og forbarme jer over de stakkels Folk. Stik! Hug til! Slaa! Dræb her, hvo der kan! Bliver du slaaet ihjel derfor, vel dig! En saligere Død kan du aldrig faa."

Kaj Munk.